

ESCOLA: SALESIANS SANT BOI
NOM: ADAM FRANCO
TÍTOL: LA "CIMERA D'OR"

Això era i no era un pastoret que es deia Peplós. S'aixecava cada dia a les vuit del matí per dirigir-se a la botiga que més li agradava del poble.

Després, anava a la muntanya del Siri i resava sobre la rígida pedra del centre, situada un parell de centímetres per amunt del rierol. Aquest últim no era ni molt, ni massa poc cabalós.

Les gotetes d'aigua xipollejaven i li mullaven una mica els pantalons. Al final del rierol, hi havia situada una figura feta de maó, que semblava un déu amb ales grans.

Un dia, quan el seu amic Roquefort li va preguntar per què seguia aquesta rutina, es proposà una cosa, arribar a la "Cimera d'Or" en menys de vint-i-quatre hores.

Ningú sabia per què, sens dubte, ell ho anava a fer.

Va anar cap allà, tot menjant-se una punteta de la barra de pa que havia comprat a la botiga. Tot d'una, en fer un pas, el fred li va envair el peu. El va treure d'una revolada, sense miraments, i, per art de màgia, de la boira començà a sortir un petit raig de llum. En tornar a obrir els ulls, en Peplós va veure una fada molt bonica, vestida d'un color blavíssim, que, només de mirar-lo, la cara li va brillar.

-Sóc la Fada Rifada- va dir ella, amb una veu molt dolça.

En Peplós se la va mirar, de dalt a baix, examinant-la. Llavors, li va contestar:

-Senyora Fada Rifada, li agradaria venir amb mi a la "Cimera d'Or"?

En aquell moment, ella també se'l va mirar detingudament, de dalt a baix, d'esquerra a dreta, fins a aclarir-li:

-Només ho faré si poden venir el meu Xai i la meva au Fènix.

De sobte, de darrere de la Fada Rifada, va sortir un Xai amb la llana més blanca que la neu. Tot seguit, el Peplós li va dir:

-I la Fèn...?- Abans que pogués acabar la frase, les seves galtes es van escalfar, i els seus ulls van contemplar una caiguda espectacular d'un objecte, que va anar adquirint la forma d'un...

Fènix!!! En Peplós, com el seu nom quasi diu, es va quedar perplex. Va escurar-se la gola i li digué:

-És clar.

Junts van pujar a la "Cimera d'Or" i van contemplar el paisatge.

-Ho sabia- va dir el Peplós.

-El què?- respongué la Fada Rifada.

-Que seria tan bonic. Quan vaig parlar amb en Roquefort, un altre pastoret, vaig dir les coses boniques que coneixia...

I vaig voler arribar a aquest eclipsi.